

tisočak, potem pa bode vam za polovico povikšati svoje občinske doklade, ako bodete hoteli oskrbljevati in širiti svoje šole, prehranjevati občinske ubožce in pokrivati vse občinske stroške. To zabraniti vam je moč, ako pridete vsi na volišče, ako nihče ne ostane doma in ako volite poštene, slovenske može. Kmetje, slaba leta so, kakor tožiš, pa ne povzročuj si še slabjših s tem, da voliš, ali, ker doma ostanesh, da si kriv, da se volijo v občinski odbor zapravljivi, brezverski možje. Vi, kmetje, imate v slatinski občini večino, vam gre torej gospodarstvo v tej obsežni občini. Ne dajte je v roke svojih verskih in narodnih nasprotnikov! Ako imaš zaslužek na Slatini, ne boj se voliti z nami! Saj na Slatini ničesar zastonj ne dobiš, nisi torej zavezan potegniti s Slatinčani. Zavoljo volitve ne boš trpel nikake škode, kakor je že pred 4 leti očitno izrekel tedanji deželni glavar grof Wurmbrand. Pridite na volišče vsi; ne boj se zamere, ne izgovarjaj se z delom! Kjer se gre za dobro, krščansko stvar, kakor so gotovo naše volitve, tam se ni bati zamere pri ljudeh. Pa če se je bojiš, boj se zamere svojih poštenih sosedov in potegni ž njimi! Na dan volitve je tvoje najvažnije, najkoristnejše in Bogu najdopadlivejše delo, da greš volit krščanske, poštene može. Ne ostani doma, morebiti nam bo ravno tvoj glas potreben in brez njega je zguba. Kaka sramota bi bila za tebe, krščanski, slovenski kmet, ako bi zopet postal suženj in tlačan brezverskega, zapravljivega liberalca! Pridite torej dne 8. in 9. julija vsi na volišče, volite enoglasno le naše može in rešili si bodete zopet svojo versko in narodno čast. In Tisti, ki vodi naša dejanja in nehanja, bo blagoslovil vaš trud in vam podelil zopet sijajno zmago!

Duh sv. bratov Cirila in Metoda pa Slovenci.

Godú naših slovanskih apostolov se vsikdar veselimo, ali vsikdar mi to veselje kalijo misli-žalostinke. Čez 1000 let je že preteklo, odkar sta delovala med nami sv. brata, čez 1000 let nam že sveti luč sv. vere, ki sta nam jo onidva užgala, in vendar duh, ki je nju prešinjal, še ne prešinja nas vseh, njunih častilcev.

Koliko veselje je zavladalo v velikomoravski državi, ko sta došla sv. blagovestnika! Vesel je bil knez Rastislav in z njim ves narod, ker je postal sedaj tudi v cerkvenem oziru neodvisen od Nemcev. To je bilo delo kat. cerkve in njunih zvestih sinov, sv. Cirila in Metoda. Ali nehvaležnost je plačilo svetá. Za Rastislavom je zavladal Svetopolk, ki je pa hitro pozabil Metoda, največjega dobrotnika svoje države. Verjel je sovražnim Nemcem in jim izdal vzornega rodoljuba Metoda, s katerim so skozi 2 leti najgrše ravnali. Nesrečni vladar je pretrgal vez, ki je vezala vrlega Rastislava s cerkvijo, sklepal je zveze s svojimi najhujšimi sovražniki, Nemci, v največjo škodo svoje države in slovanskega naroda. Pa stvar Metodova je zmagala; on sam je bil pohvaljen in poveljčan, on, ki je toli pogumno in odločno kot katoliški škof branil pravice sv. cerkve in slovenskega jezika, da ga ni najti lepšega vzgleda v slovanski zgodovini. Svetopolk je postal nasprotnik cerkve; umrl je on in kmalu za njim tudi prej mogočna velikomoravska država.

Delo sv. bratov je rodilo stoteri sad, delo Svetopolkovo pa je kmalu propadlo. Sv. brata nam dajata vzgled, kaki rodoljubi bi naj bili, Svetopolk pa nas uči, kaki ne bi smeli biti. Sv. brata sta prinesla v deželo srečo in edinost, Svetopolk pa jo je pahnul v največjo nesrečo in neslogo. O ko bi vsi posnemali naša apostola v njunem pravem katoliškem rodoljubju!

Le en pogled po slovanskem in slovenskem svetu nas dovolj prepriča, da preveč hodimo za Svetopolkom in manj za Metodom. Povsod najdemo dve poglavitni stranki; ena je Metodova, druga Svetopolkova. Tu katoliško-slovenski prapor, tam samo čisto slovenski brez vere in brez ozira na vero, brez ljubezni do naše največje dobrotnice, sv. katoliške cerkve. Duh sv. bratov, duh pravega bogoljubja in rodoljubja izginja izmed nas, nasprotno pa se širi tudi po Slovanskem Svetopolkov duh, duh narodne ošabnosti in nesloge. Kdaj bomo vendar spoznali, da le delovanje po vzgledu in načelih Ciril-Metodovih prinese naši domovini srečo in zaželeno edinost?!

Na predvečer praznika sv. bratov bodo Metodi in Svetopolki žgali kresove njima na čast. Tu se bo zopet pokazala edinost, če tudi različna po duhu in načelih. O da bi ti kresovi že skoraj bili znamenje, da nam vsem tudi v srcu gori enak kres nesebične ljubezni do Boga in domovine, znamenje, da med nami ni več Svetopolkov, nego sami za časni in večni blagor našega ljudstva goreči Metodi!

Ciriljev.

Shod pri Sv. Marjeti niže Ptujja.

Da smo štajarski Slovenci še precej edini in vemo ceniti zasluge svojih zastopnikov, to je zopet lepo pokazal voliški shod pri Sv. Marjeti niže Ptujja. Sklepal ga je deželni poslanec g. dr. Fr. Jurtela na Petrovo. Grom možnarjev in lepe zastave so vabile popoldne volilce v gostilnico g. Tomaža Mikla, znanega domoljuba. Ob 3. uri se začne zborovanje. Mnogoštevilni volilci izvolijo predsednikom g. Jan. Laha, domačega župana, ki dá besedo g. poslancu.

G. poslanec omeni najpoprej, da so v zadnjem zasedanju naši poslanci to dosegli, da smejo staviti samostojne predloge v odsekih in deželnem zboru. Toda drugače se skoro ničesar ne dá doseči, ker je sedanji volilni red tako krivičen. Le primerjajmo Ptuj-rogaški okraj z Irdningom ali Muravo! Meščanske šole, ki stanejo deželo 48tisoč gld., obe deželni gimnaziji, ki staneta 41tisoč, graška višja realka, gospodarska šola v Grottenhoffu ali vinorejska šola v Mariboru, nam Slovincem čista nič ne koristijo. Zastonj se tudi izmetuje na leto okoli 150tisoč za oskrbovalna sprejetišča in graški muzej. Tudi bolnišnice in hiralnice preveč deželo stanejo, istotako norišnica.

Nato g. poslanec spregovori o učiteljskem shodu v Gradcu na binkoštni torek. Reče, da je to nehvaležno, da je neki slov list napadel slov. deželne poslance, ki so vedno podpirali učiteljske težnje. Mi Slovenci moramo dobiti v deželnem odboru vsaj enega zastopnika! K sklepu je g. poslanec izjavil, da bode prihodnja deželnozborna večina brž nemško-nacionalna, ki hodi za Schönernerjem. Ako se to zgodi, potem se bodo slov. zastopniki morali potegovati za Slovence, pa tudi za milo Avstrijo. Bog nam pomagaj!

Ko je g. poslanec dr. Jurtela svoje poročilo končal in je živahno odobravanje potihnilo, prebrali sta se naslednji dve resoluciji, ki sta se enoglasno in navdušeno vsprejeli. Resoluciji se glasita: I. Na shodu pri Sv. Marjeti niže Ptujja zbrani volilci odobravajo popolnoma izstop slovenskih poslancev iz deželnega zbora štajarskega, prepuščajo novoizvoljenim poslancem, da po svoji izkušnji, oziraje se na potrebe volilcev in vedno uvaževajoč političen položaj, uravnajo svoje postopanje v bodoče in to tudi gledé vstopa v deželni zbor. — II. Gospodu deželnemu poslancu dr. Fr. Jurteli izrekajo zbrani volilci javno priznanje in zahvalo za njegovo

patriotično delovanje v pretekli šestletni dobi. Gospod dosednji deželni poslanec naprošen je tudi za prihodnjo dobo prevzeti mandat.

Ko še je g. poslanec pojasnil tri vprašanja nekega gospoda v popolno zadovoljstvo vseh navzočih, sklenil se je shod s trikratnim »živjo« na svellega cesarja. Nato pa se je začela zunaj pod velikansko lipo prosta zabava vrlih ptujskih in ormoških pevcev ter izvrstnih ptujskih čitalniških tamburašev. Veselili smo se po bratovsko, deset duhovnikov, mnogo odličnih Slovencev iz Ptuja in Ormoža, iz domače in sosednih far. Hvala g. Miklu za izborno postrežbo!

Cerkvene zadeve.

Dnevi duhovnega veselja v kozjanski dekaniji.

Kdo popiše radost prebivalcev obširne kozjanske dekanije, ki je napolnjevalo vsako srce od sobote, dne 6. junija do petka, dne 19. junija! Imeli smo namreč ta čas v svoji sredi milostnega knezoškofa Mihaela, ki so našim otrokom zakrament sv. birmo delili. Kajpada se je vsak hotel pokazati. Rekel bi, da smo se med seboj skušali, kako bi očetu večje veselje naredili, kako bi jih dostojniše sprejeli.

Prišli so višji nadpastir dne 6. junija popoldne čez Poličane v Podčetrtek, kjer je dne 7. junija, v nedeljo bila škofova obiskava in sv. birma. Nasproti so jim šli prečastiti gospod kanonik in dekan kozjanski, Janez Bosina, in so mil. kneza z vozom, v katerega so bili 4 beli konji upreženi, osrečenim Podčetrčanom pripeljali. Tukaj so jih tržani lepo sprejeli, le nekaj je manjkalo, čast. gosp. župnika Rom-a. Bolezen jih je zadnji čas tako potlačila, da so se morali nemudoma podati v k usmiljenim bratom zdravja iskat. Bog daj, da se kmalu zdravi in okrepani povrnejo!

Iz Podčetrka so šli milostni knez v nedeljo popoldne v Olimje. Zbralo se je mnogo ljudstva, da vidi, pozdravi ljubljene svojega škofa. Slabo vreme motilo je nekoliko njih veselje. — V ponedeljek so se odpeljali prevzvišeni vladika k Sv. Petru na Buče. Farani bučki že dolgo vrsto let niso imeli sv. birmo, zato je po vsej fari vladalo nepopisno veselje, in vse mlado in staro je delalo, da tem lepše sprejmejo ljubljene nadpastirja. Postavili so cele drevorede smrek, slavlolokov, ki so bili, kakor tudi cerkev, prepreženi z lepo spletenimi venci.

Z Buč podali so se vladika v Polje, kjer je prav lična cerkev sv. Nikolaja, pred nekoliko leti po neumorni delavnosti blagega župnika vsa prenovljena. V tej fari so delili v sredo zakrament sv. birmo. Župnija je sicer majhna, a birmancev bilo je silno veliko. Prišli so bratje Hrvati z onostran Sotle, ker tamkaj niso tako srečni, da bi imeli tako pogosto sv. birmo kot mi. — Od tod šli so v sredo v Št. Peter pod Sv. gorami. In ta se je ta dan prav praznično oblekel. Šentpeterčanom je došla tudi ta redka sreča, da so se milostni knezoškof pri njih 2 dni mudili. V četrtek so birmovali, v petek, dne 12. junija pa so šli na božjo pot kot zvest Marijin častilec k Materi božji na Svete gore, kamor Slovenci iz Štajarske, Kranjske in tudi Hrvati tako radi zahajajo. V tej sloveči romarski cerkvi so po sv. maši v ganljivem nagovoru razložili, kako je Marijino češčenje vsakemu stanu primerno, kako veliko koristi. Priporočili so sami sebe in verne svoje ovčice Marijinemu varstvu in pristavili pristrčno prošnjo do Marije, naj ostane naša mati v življenju in v smrtni uri, mi pa ji hočemo biti zvesti otroci do zadnjega vzdihljaja. V St. Petru se jim je poklonila tudi duhovščina zagrebske nadškofije, in

vsii so bili očarani zavoljo ljubeznivosti in prijaznosti milostnega kneza.

Poslovili so se knezoškof od prijaznega Št. Petra v petek popoldne in se napotili v Podsredo. Povsod ob cestah pri križih se je zbiralo verno ljudstvo, proseč nadpastirskega blagoslova. V Podsredi je prav lep križev pot ob potu, ki vodi k romarski cerkvi žalostne Matere božje — stoji 14 kapelic. Milostni knez so si ogledali nekoliko postaj in pohvalili skrb prejšnjega gospoda župnika, Antona Lednika.

V soboto popoldne zapustili so Podsredo in se peljali s štirimi konji v Kozje, k sedežu dekanije. Kozjani, ponosni, da imajo dekanijo, storili so vse mogoče, da prav počastijo nadpastirja. Postavili so tri velikanske slavloloke, ki bi vsakemu mestu čast delali. Prvi je bil postavljen v začetku trga, drugi pred župniščem in tretji pred cerkvijo. Pri prvem slavloloku so pričakovali kneza uradniki, šolska mladina, učitelstvo, tukajšnji graščak vitez Gossleth in sosedna duhovščina s preč. gosp. kanonikom. Po pristrčnem pozdravu šli smo, moleč sv. rožni venec, v krasno cerkev. Najizbornejše njeno delo je in ostane novi križev pot, ki molilca mora k pobožnosti spodbujati. V Kozjem so na večer pevci zapeli več lepih pesmic, tržani so trg razsvetili, umetalni ogenj povzdigoval je slovesnost in ognjegasci so priredili knezoškofu baklado. (Dalje prih.)

Primicije letošnjih čč. gg. novomašnikov.

Dne 26. julija: Drofenik Anton v Kostrivnici. — Dne 2. avgusta: Gosak Francišek v Žičah; Šanda Janko v Makolah; Hohnjec Jože pri Sv. Petru pod Sv. gorami. — Dne 9. avgusta: Fink Jakob v Žičah; Vodošek Jože pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju; Ocvirk Maksimiljan v Celju; Srabočan Anton v Celju; Miklič Anton v Dobropoljah na Kranjskem; Kruljc Francišek v Brežicah; Jančič Janez v Laporju. — Dne 16. avgusta: Kosel Francišek na Hajdinju; Kovačič Anton pri Sv. Emi; Kranjc Davorin v Majšbergu; Lorbek Janez pri Sv. Lenartu v Slov. goricah; Bohak Francišek v Poličanah; Grobelšek Janez v Žičah. — Dne 23. avgusta: Šrajner Francišek pri Sv. Križu na Murskem polju; Gomilšek Francišek pri Sv. Petru in Pavlu v Ptuj; Horvat Friderik pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Sv. Vid pri Ponikvi 11 fl. 50 kr., Sv. Hema 9 fl. 30 kr., Mala Nedelja 5 fl., Sv. Anton v Slov. gor. 5 fl., Sv. Peter pri Radgoni 10 fl., Sv. Nikolaj pri Ormožu 9 fl. 22 kr., Sv. Kungota na Pohorju 50 fl., Marenberg 6 fl. 20 kr., Sv. Jernej v Radvanji 50 fl., Sv. Marjeta na Pesnici 5 fl., Polenshak 12 fl., Zreče 10 fl., Konjice 84 fl. 3 kr., Kebelj 3 fl., Razbor nad Zid. mostom 5 fl., Sv. Jakob v Slov. gor. 14 fl. 36 kr.

Gospodarske stvari.

XIX. občni zbor društva »Kmetovalec«.

Dne 14. junija se je vršil v gostilni g. Ivana Kopriva v Gotovljah XIX. občni zbor društva »Kmetovalec.« Vkljub slabemu vremenu zbralo se je mnogo gostov. G. predsednik, Tone Goršek, otvori zborovanje z običajnim pozdravom, opomni poslušalce, naj pazno poslušajo gg. govornike, ter se spominjal v blagih besedah pokojnega g. Ivana Hausenbichlerja, bivšega častnega uda in nenadomestljivega podpiratelja našega društva. Gosp. Praprotnik, nadučitelj iz Mozirja, nam je potem praktično razkladal in pokazal na nalašč prirejenih uzorcih, kako